

Ordføreren: Ja, da jeg formoder, at det høitærede Thing vil komme til det samme Resultat, som Udvalget er kommet til, nemlig at antage det foreliggende Lovforslag, skal jeg ikke opholde Thinget med mange Bemærkninger i Anledning af, hvad der er blevet fremført. Jeg skal derfor kun ganske kortelig i Anledning af, hvad den høitagtede Minister har anført med Hensyn til Udvalgets Bemærkninger om Reservecfondets Dannelse og Anvendelse, tillade mig at yttre, at man ved at omtale Reservecfondets Dannelse dog vel ikke behøver ligefrem at forudsætte, at en saadan Deel af Finantsbestyrelsen skulde, om jeg saa maa sige, begynde aldeles forfra; man kan meget vel antage, at et saadant Reservecfond, hvad ogsaa i Virkeligheden allerede er Tilfældet, er til; men, naar man taler om dets Dannelse, kan man ligesaa vel gaae ind paa, hvorledes dette Reservecfond skal modtage sin Forøgelse ved at tillægges andre og flere Activer. Jeg skjønner saaledes ikke, at man deraf kan udlede, at Udvalgets Mening just har været den, eller at man er gaaet ud derfra, at et Reservecfond skulde begynde aldeles forfra; men man har derved tænkt sig den Maade, hvorpaa man vil give det en forøget Udvidelse. Det har forøvrigt været mig glædeligt, af den høitagtede Finantsminister at erfare, at der for Fremtiden ikke vil blive Tale om, enten at forøge eller formindskke dette Reservecfond, uden at der bliver givet Rigsdagen Anledning til at yttre sig derover, idet den høitagtede Finantsminister har erkjendt, at, naar dette ikke har været Tilfælde under Krigsaarene, har det været en Følge af Omstændighederne, men at man senere har maattet erhverve Rigsdagens Approbation der- til, saa at jeg altsaa tør antage, at det for Fremtiden ikke vil finde Sted, men at Finantsbestyrelsen vil, ved Finantslovens Behandling, give Anledning til, at denne vigtige Deel af Finantsagen bliver forelagt Rigsdagen. — Med Hensyn til den anden Bemærkning, som den høitagtede Finantsminister har fremsat, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Anvendelsen af det Beløb, som kan erhverves derved, at Ihandehaverne forlange Obligationerne constant udbetalt, til derfor at udstede 4½ pCt.

rente bærende Statsobligationer til Fordeel for Reservecfondet, idet han forøvrigt har erkjendt, at, dersom han havde havt de contante Penge til sin Raadighed, vilde han ogsaa have anseet det for ønskeligere og hensigtsmæssigere at følge den Fremgangsmaade, som Udvalget har tilladt sig at antyde, — da skal jeg kun tillade mig at bemærke, at, efter min Anskuelse, kunde hele denne Forholdsregel rigtignok have været udført paa en anden Maade end den, som af den høitagtede Finantsminister er bragt i Forslag. Jeg troer, at, naar han af Rigsdagen havde forlangt Bemyndigelse til at creere en Statsgjæld i en anden Form end den, som han netop har forlangt med Hensyn til Converteringen af disse Statspapirer, og udbetalt hele dette Beløb af 5 pCt. Obligationer constant, da vilde en saadan Foranstaltning under de nærværende Coniuncturer meget let have ladet sig iværksætte, og jeg kan ikke nægte, at jeg troer, at dette vilde have udøvet en langt gavnligere Indflydelse paa Pengesforholdene i Almindelighed end efter det Forslag, der her er fremkommet; men, ligesom det vistnok i Almindelighed ikke er saa let at forhandle saadanne finantsielle Operationer, saaledes skal jeg saa meget mindre ved denne Leilighed udbrede mig videre derover, da jeg, som sagt, antager, at det ærede Thing vil finde Anledning til at gaae ind paa Forslaget.

Det er den samme Bemærkning, jeg har gjort med Hensyn til den nuværende gunstige Stilling af Pengesforholdene paa det europæiske Pengemarked i Almindelighed, der ogsaa foranlediger mig til at svare den ærede 3die Lands- thingsmand for 3die Kreds (Wessely) paa det Spørgsmaal, han har rettet til Udvalget: om man antager, at Pengemarkedet vil være af den Bessaffenhed, at Converteringen vil finde Sted, — at saaledes som Forholdene i Dieblittet ere, forekommer det mig, at der er al Anledning til at antage, at de fleste Ihandehavere af 5 pCts. Obligationer ville benytte den Leilighed, som er givet dem til at convertere disse til den foreslaaede Rente af 4½ pCt. Overalt, hvor man seer hen, er Renten for de Statspapirer, som nyde nogen almindelig Credit, ikke over 4 pCt., saaledes navnlig de danske Statspapirer, som, hvad der